

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/89/2015
Identifikačné číslo spisu: 2212010734
Dátum vydania rozhodnutia: 02.12.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:2212010734.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2015 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému S. P. a spol., pre spolupáchateľstvo k zločinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného S. P. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 6. novembra 2014, sp. zn. 3To 93/2014, podľa § 381 Tr. por., z dôvodu § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného S. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 3. februára 2014, sp. zn. 2T 243/2012, bol obvinený S. P. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva k zločinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Tr. zák. a k prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 20 k § 183 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 19.30 hod. dňa 21. februára 2012 v Šamoríne, na Bratislavskej ceste, pri obchodnom dome Tesco S. Y. bez splnenia podmienok uvedených v § 18 ods. 1, ods. 3 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore v znení neskorších zmien a doplnkov vyzval tam prítomného D. F., ktorého totožnosť mu bola známa, aby išiel za jeho prítomnosti na Obvodné oddelenie Policajného zboru F., následne v čase okolo 19.30 hod. telefonicky kontaktoval S. P. na telefónne číslo XXXX XXX XXX a po príchode S. Y. a D. F. do budovy Obvodného oddelenia Policajného zboru F., S. Y. požiadal o nasadenie pút D. F., následne nezistený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru F. uvedený donucovací prostriedok bez existencie zákonného dôvodu použil a pripútal D. F. na chodbe k železným mrežiam, kde menovaný zotrval do času 21.30 hod., kedy bol podľa úradného záznamu o predvedení osoby zo dňa 21. februára 2012 prepustený na slobodu, pričom úradný záznam o prepustení v znení, že počas predvedenia D. F. neboli voči jeho osobe použité žiadne donucovacie prostriedky, poškodený odmietol podpísať, následne v čase po 21.30 hod. v F., na Q. ulici XX pred budovou Obvodného oddelenia Policajného zboru F. S. P. a A. F., vylúčení sa (správne „na“) samostatné konanie, maskovaní v čiernych kuklách pristúpili k D. F. a fyzicky ho napadli tým spôsobom, že ho udreli do oblasti tváre,

následne sa mu pokúsili natiahnuť na hlavu igelitové vrece a spútať mu ruky s dosiaľ nezisteným predmetom, avšak v dôsledku obrany D. F. sa im to nepodarilo a vtedy im na pomoc prišiel S. Y. maskovaný s mikinou čiernej farby, ktorý im pomohol menovaného naložiť do osobného motorového vozidla tmavej farby nezistenej značky, ktorým S. P. a A. F. previezli D. F. do mestskej časti Šamorín - Čilistov na hrádzu rieky Dunaj vo vzdialenosti približne 400 metrov po prúde rieky od Hotela Kormorán, kde ho z vozidla vyložili a bližšie nezisteným predmetom ho S. P. opakovane udieral do oblasti nôh a rúk, následne A. F. viackrát udieral poškodeného päťou do oblasti nôh a rúk a použil proti nemu hmaty a chvaty, ktorým konaním spôsobil D. F. zlomeninu ľavého ramena, ľavého predlaktia a pravej dolnej končatiny, potom na miesto na doposiaľ nezistenom vozidle sa dostavil S. F. so S. Y., S. F. pristúpil k D. F. a šesťkrát ho udrel do oblasti nôh, rúk a bočnej časti tela, následne S. Y. teleskopickým obuškom ho udrel do oblasti nôh, čím D. F. spôsobili mnohopočetné poranenia, a to polytraumu, traumatický šok a poúrazovú chudokrvnosť, stav po traume hlavy, pohmoždenie do vlasatej časti hlavy s početnými opuchmi a podliatinami, pohmoždenie ľavej polovice tváre s početnými povrchovými odierkami tiež na čele a v okolí očné, opuch a odierku hornej pery, pohmoždenie a podliatinu ľavej ušnice a podliatinu za ňou, tržnú, prípadne tržnohmoždenú ranu idúcu po galeu pozdĺžnu v temenno-záhlavovej oblasti dĺžky 3,5 cm, tržnú ranu dolnej pery vľavo na sliznici zo strany ústnej dutiny, pohmoždenie s opuchom a pásovitou odierkou na chrbte pravej ruky a tržnohmoždenou ranou dĺžky 2,5 cm, pohmoždenie pravého zápästia s podliatinou, pohmoždenie, podliatiny a početné odierky v oblasti ľavého ramena, lakť a dolných dvoch tretín zápästia, podliatinu na bočnej strane celého ľavého ramena, pohmoždenie celého ľavého predlaktia, pohmoždenie a odierky na chrbte ľavej ruky v oblasti palcového valu, pohmoždenie pravého kolena s odierkou nad jabĺčkom, odierku plošnú podliatinu nad pravou bedrovou kosťou, početné tržnohmoždené rany na pravom predkolení idúce až po kosť, početné tržnohmoždené rany na ľavom predkolení tiež idúce až po kosť prevažne v dolných 2/3, zlomeninu nosa bez posunu s pásovitou odierkou v celej dĺžke chrbta nosa, zlomeninu krčku v záprstnej kosti pravej ruky s volárnym posunom, kompresívnu zlomeninu okcipitálneho hrboľu vľavo, čiastočné vyklbenie tela stavca C1 doľava a dopredu, abruptio, odtrhnutie trňových výbežkov tiel stavcov C3 a C4, drobnú prasklinu bedrovej kosti vľavo, zlomeninu supra a transkondylickú ľavej ramennej kosti s posunom, trieštivú zlomeninu lakťovej kosti vpravo a dolnej časti s posunom, viacpočetnú zlomeninu píšťaly vpravo s hlavnými lomnými líniami v dvoch horizontálnych úrovniach s posunom lomných plôch, otvorené, poúrazové poškodenie n. fibularis vpravo a podchladenie s dobou liečby nad 6 týždňov.

Obvinený S. P. bol za to odsúdený podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. k trestu prepadnutia veci : 1 ks mobilného telefónu značky Black Berry a podľa § 60 ods. 2 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného D. F. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Krajský súd v Trnave uznesením zo 6. novembra 2014, sp. zn. 3To 93/2014, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného S. P..

Proti nemu podal obvinený S. P. prostredníctvom obhajcu 1. októbra 2015 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/, i/ Tr. por., teda že rozhodnutie súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (konanie obvineného nesprávne nekvalifikoval ako nutná obrana podľa § 25 Tr. zák.) a na nesprávnom (ne) použití ustanovenia § 25 Tr. zák. Poukázal pritom na to, že v trestnom konaní čiastočne priznal spáchanie žalovaných trestných činov v tom smere, že nepopieral fyzický útok na poškodeného, avšak vylúčil, že by mu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Poškodeného udrel dvakrát do nohy suchým konárom a ani by mu nemohol ublížiť iným spôsobom, nakoľko na jednej nohe mal sadru - bol skoro imobilný, chodil o barlách, napriek tomu jeho zdravotný stav nebol

skúmaný. Prvostupňový a druhostupňový súd sa nezaoberali otázkou vzniku ťažkej ujmy na zdraví, t.j. že akým spôsobom a ktorý z útočníkov spôsobil jednotlivé zranenia, ktorá skutočnosť je základnou a zásadnou otázkou tejto trestnej veci pre kvalifikovanie protiprávnych konaní jednotlivých aktérov. Za útok a ublíženie na zdraví boli odsúdené aj ďalšie osoby, dvaja z nich sa priznali v plnom rozsahu a uzatvorili dohodu o vine a treste, táto okolnosť však nebola skúmaná. Skutkový základ plne korešponduje s jeho výpoveďou a to, že poškodeného udrel nezisteným predmetom do oblasti nôh a rúk. Podľa znaleckého posudku zranenia poškodenému boli spôsobené údermi rukou - päšťou a kopnutím. Došlo tým k nesprávnemu právnemu posúdeniu skutku ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 155 Tr. zák. a tým pádom aj k uloženiu trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Navrhol, aby najvyšší súd rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave zo 6. novembra 2014, sp. zn. 3To 93/2014 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj všetky naň nadväzujúce rozhodnutia, ak v dôsledku toho stratili podklad a Okresnému súdu Dunajská Streda prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený D. F. vo vyjadrení z 28. októbra 2015 uviedol, že obvinený S. P. v dobe skutku nemal nohu v sadre, čo preukazujú dva kamerové záznamy. Zranenie mu spôsobil obuškom a nie suchým konárom. Klame preto, aby sa zbavil povinnosti uhradiť mu odškodné.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len prokurátor) vo vyjadrení zo 4. novembra 2015 uviedol, že vecná argumentácia, o ktorú obvinený S. P. opiera naplnenie dovolacích dôvodov je neopodstatnená. Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. prichádza do úvahy len vtedy, ak došlo k nesprávnej podradenosti skutku pod skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Revízia skutkových zistení v konaní pred dovolacím súdom nie je dovolená. Vzhľadom na to navrhol, aby najvyšší súd odmietol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Okresný súd ako súd prvého stupňa po splnení povinností v zmysle § 376 Tr. por. predložil dovolanie so spisom dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a mieste (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. S ohľadom na obsah dovolania dospel k záveru, že dovolateľom uplatnené dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/, i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nie sú naplnené. Dovolanie obvineného je preto nedôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Súdna prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri prejednávaní a rozhodovaní dovolaní je ustálená v tom smere, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený namieta nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov oboma súdmi a nahrádza ich svojimi vlastnými úvahami, podľa ktorých malo byť jeho konanie posúdené ako nutná obrana podľa § 25 Tr. zák.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že pri dovolaní nie je oprávnený zistený skutkový stav preskúmať a meniť, ako sa toho domáha obvinený v podanom dovolaní. Keďže nebol zistený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že právna kvalifikácia zisteného skutku je nesprávna, nedošlo ani k

naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., lebo trest odňatia slobody bol obvinenému S. P. uložený zákonným spôsobom podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Podmienky pre použitie ustanovenia o nutnej obrane (§ 25 Tr. zák.) nemali oporu v skutkových zisteniach.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi mal súd prvého stupňa zistený skutkový stav tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožnil aj odvolací súd. Krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní obvineného S. P., v ktorom tiež napádal nedostatočný rozsah dokazovania a právnu kvalifikáciu zisteného skutku, dospel k záveru, že prvostupňový súd pri prejednávaní a rozhodovaní v tejto veci sa dôsledne riadil ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., v dostatočnom rozsahu vykonal dôkazy a tieto aj zákonným spôsobom individuálne a v ich súhrne vyhodnotil a dospel k správne mu záveru, ktorý aj zákonným spôsobom odôvodnil. Odvolací súd v uznesení podrobne poukázal na skutkové zistenia, ale aj na právnu kvalifikáciu skutku uvedenú v rozsudku prvostupňového súdu a zároveň primeraným spôsobom reagoval aj na odvolacie námietky.

Z napadnutých rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového súdu vyplýva, že vychádzali nielen z výpovedí obvinených, poškodeného, svedkov a listinných dôkazov vrátane lekárskeho správ a znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie.

Na základe dovolacích námietok obvineného najvyšší súd v súvislosti s už uvedeným poukazuje najmä na to, že odsúdený S. Y. v prípravnom konaní priznal a skutok popísal, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného na hrádzi pri Dunaji jedenkrát udrel obuškou do ľavého kolena. Obvinený S. P. pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nechal sa na to nahovoriť S. Y. a na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného maximálne dvakrát udrel suchým konárom do nohy, pričom sa mu konár zlomil, videl, že poškodeného nejakým predmetom udrel S. Y. a S. F. ho kopol, ale nevie koľkokrát. Poškodený D. F. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom okrem iného k obvinenému S. P. uviedol, že ho spoznal podľa čiernej mikiny s vertikálnym červeným pásikom, na hrádzi pri Dunaji, keď ležal na chrbte tak ho z pravej strany bil obuškou po oboch predkoleniach a po pravej ruke. Asi po štvrtom údere zacítil bolesť na pravej nohe, na predkolení. Po násilí zo strany ďalšieho útočníka, ho obvinený S. P. začal opäť biť obuškou do oboch predkolení a pri obrane rukami ho udrel aj do pravej ruky, potom sa mu obuška zlomila. Svedok D. N. vo výpovedi potvrdil, že obvinený S. P. poškodeného udieral federálnym obuškou a svedok J. N. vypovedal, že obvinený S. P. (s prezývkou P.) mu povedal, že zbil poškodeného a že vyzerá dosť zle. Znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Zdenom Móresom preukazuje nielen rozsah zranení poškodeného minimálne pod bodmi 7, 8, 11, 13, 14, 16, 23 a 24 (č.l. 470 - 471, zv. 4 spisu), ktoré aj s ohľadom na ďalšie zranenia hodnotil ako ťažkú ujmu na zdraví, ale aj mechanizmus ich vzniku (č.l. 472 - 494 spisu) a to prudkým - značnej intenzity - intenzívnejším opakovaným úderom tvrdým predmetom, napr. tvrdším obuškou nie gumenným, palicou, tyčou a podobne, kopmi, a pádmi na zem. Z mechanizmu zlomeniny praveho predkolenia sa dá vylúčiť, že ich kopmi spôsobil S. F.. Z analýzy záznamu z bezpečnostnej kamery benzínového čerpadla OMV na Bratislavskej ceste v Šamoríne smerom do Dunajskej Stredy dňa 21. februára 2015 o 22:43:43 až 22:46:24 hod., (č.l. 647 - 653 zv. 6 spisu) je zrejme, že obvinený S. P. nemal na nohe sádku a nepoužíval barlu.

Uvedené skutočnosti bez akýchkoľvek pochybností preukazujú tak subjektívnu ako aj objektívnu stránku trestných činov, z ktorých bol obvinený rozsudkom prvostupňového súdu v spojení s uznesením druhostupňového súdu uznaný za vinného. Z toho dôvodu najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu, ale ja rozsudok okresného súdu považuje za zákonné a preto v podrobnostiach na ne odkazuje. Súčasne tieto zistenia vyvracajú dovolacie tvrdenia obvineného.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je to uvedené vo

výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.